

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2012 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XXI Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Rzewuska
Protokolant:	st.sekr.sądowy Marlena Skonieczna

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2012 roku w Warszawie

sprawy z powództwa R. W.

przeciwko Ministerstwu (...)

o uchylenie oceny okresowej

uchyla ocenę okresową powoda R. W.sporządzoną przez Ministerstwo (...) za okres od 13 sierpnia 2009 roku do 19 maja 2011 roku i nakazuje Ministerstwu (...) ponowne dokonanie oceny.

XXI P 209/11

UZASADNIENIE

Powód R. W.w pozwie wniesionym w dniu 7 lipca 2011 roku do Sądu Okręgowego w Warszawie XXI Wydziału Pracy przeciwko Ministerstwu (...) wnosił o uchylenie oceny okresowej oraz nakazanie stronie pozwanej przeprowadzenie ponownej oceny.

Strona pozwana Ministerstwo (...) wносиła o oddalenie powództwa.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy w Warszawie XXI Wydział Pracy ustalił następujący stan faktyczny.

Powód R. W.jest pracownikiem Ministerstwa (...) od 22 października 1999 roku, obecnie jest zatrudniony jako radca prawny w Departamencie (...). Bezpośrednim zwierzchnikiem powoda jest Zastępca Dyrektora Departamentu (...)G. O., również będący radcą prawnym.

(dowód akta osobowe powoda)

W dniu 19 maja 2011 roku G. O.sporządził ocenę okresową powoda za okres od dnia 13 sierpnia 2009 roku do dnia 19 maja 2011 roku. Z oceną powód zapoznał się w dniu 31 maja 2011 roku. Złożony przez powoda sprzeciw od oceny okresowej nie został przez pracodawcę uwzględniony.

(dowód kserokopia oceny k 12-13 odwrót, sprzeciw k 14-36, pismo Dyrektora Generalnego Ministerstwa (...) k 37-38)

Sporządzenie oceny poprzedziła rozmowa powoda z G. O.w trakcie której, przeczytał on powodowi kryteria oceny.

(dowód zeznanie powoda k 118, potwierdzone k 206)

Oceny wystawionej powodowi G. O.z nikiem nie konsultował, zwierzchnikiem powoda był od maja 2009 roku.

(dowód zeznanie świadka G. O.k 171)

Kryterium rzetelność i terminowość zwierzchnik powoda ocenił poniżej oczekiwań ze względu na nieobecności powoda na rozprawach w Sądzie Okręgowym w Poznaniu w dniach 17 i 19 listopada 2009 roku, w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Warszawie w dniu 11 października 2010 roku, 7 lutego 2011 roku oraz niewykonanie zleconej pracy w dniu 15 października 2010 roku. Ponadto zarzucił oceniający powodowi niewykonywanie obowiązku polegającego na informowaniu o kolizjach terminów procesowych.

(dowód kserokopia oceny okresowej k 12)

Nieobecność w dniu 11 października 2010 roku powód usprawiedliwiał, tym iż w czasie wyznaczonej rozprawy wykonywał inną pracę, natomiast swoje stanowisko w sprawie przedstawił w pisma procesowych, które to stanowisko zostało podzielone przez WSA w Warszawie i skarga strony przeciwnej w sprawie była oddalona.

Nieobecność w dniu 7 lutego 2011 roku powód usprawiedliwiał tym, że skarżący miał złożyć wniosek odroczenie rozprawy, tak też się stało i rozprawa była odroczone.

W Sądzie Okręgowym w Poznaniu podczas rozpraw powód był obecny, lecz się spóźnił, ale nie wnosił o sprostowanie protokołu rozprawy. Zdarzało się też tak, iż powód podczas rozpraw w Sądzie Okręgowym w Poznaniu kiedy był rozstrzygany wątek nie dotyczący strony pozwanej czytał akta w Sekretariacie, bowiem na sali sądowej nie było całości akt.

Natomiast pracę zleconą w dniu 15 października 2010 roku powód wykonał, w ten sposób, że jedynie ustnie poinformował zwierzchnika, że nie zgłasza uwag do projektu, bowiem od 18 do 27 października korzystał z urlopu wypoczynkowego, akta sprawy jednak pomyłkowom zabrał do domu.

(dowód zeznanie powoda k 116, potwierdzone k 206 ,oraz k 207,208, pismo powoda k 68, pismo powoda k 75, pismo powoda k 87,)

Obecność radców prawnych na wszystkich rozprawach była obowiązkowa, w razie kolizji terminów mieli oni obowiązek ustalić między sobą zastępstwo lub powiadomić o powyższym zwierzchnika. Powód wiedział o powyższym obowiązku.

(dowód zeznanie świadków B. Z.k 168-171, G. O.k 171), zarządzenie z 20 stycznia 2009 roku k 88-91, Wewnętrzny Regulamin Organizacyjny Departamentu (...) k 93-96)

Powód nie przestrzegał ściśle obowiązującego go czasu pracy, spóźniał się do pracy, co powodowało uwagi przełożonych kierowane pod jego adresem.

(dowód zeznanie powoda k 207, Raport okresowy czasu pracy k 97-106, zeznanie świadków B. Z.k 169-171, G. O.k172)

W pozostałych kryteriach powód oceniony był na poziomie oczekiwań, ale zdaniem powoda ocena ta jest za niska.

G. O., dokonujący oceny, nie czytał wszystkich pism procesowych powoda, do jego pracy merytorycznej nie miał zastrzeżeń, uważał powoda za specjalistę w wąskiej dziedzinie, za osobę dobrze przygotowaną merytorycznie do swojej pracy.

Powodowi były powierzane trudne sprawy, między innymi karne wszystkie w których Ministerstwo miało brać udział, gdyż skończył aplikację prokuratorską.

Powód nie miał zwracanej uwagi w sprawach które przegrał.

Inni radcowie prawni zatrudnieni u strony pozwanej uważali iż powód dysponuje dużą wiedzą i zasięgali jego opinii w swoich sprawach.

G. O. oceniał powoda na poziomie oczekiwań w innych kryteriach niż kryterium 1, bo jego zdaniem nie wykonywał należycie swoich obowiązków, bo nie był na rozprawach i nie informował o tym.

(dowód zeznanie świadków G. O.k 171-173, B. Z.k 169, K. F.k184, J. K.k 203, zeznanie powoda k 117, potwierdzone k 206)

W latach 2010-2011 powód był delegowany do współpracy z Departamentem U.do prac związanych z prezydenturą Polski. W skali Ministerstwa był on jedną z 200 osób delegowanych do tych prac. Dyrektor tego Departamentu P. Ł. pozytywnie ocenił powoda, umieścił powoda na liście osób przeznaczonych do nagrody. Zakres prac przy prezydencji był precedensowy, nieporównywalny z innymi i wymagał także wykonywania obowiązków poza normatywnym czasem pracy – dotyczyło to także powoda.

(dowód zeznanie świadków P. Ł.k 204-206, A. R.k 183,)

Powód uczestniczył w szkoleniach radców prawnych, ukończył ponadto (...)Szkolę (...), dwustopniowe szkolenie z zakresu negocjacji i mediacji, 2 letnie seminarium doktoranckie w Akademii im. (...)w W..

(dowód zeznanie powoda k 117 potwierdzone k 206)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności zeznań powoda, świadków oraz dołączonych przez strony dokumentów.

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda, poza częścią jego zeznań, gdzie wyjaśnił, że miał sam prawo decydować o nieobecności na rozprawach.

Przeczy temu treść Regulaminu Organizacyjnego oraz zakres czynności znajdujący się w aktach osobowych powoda, podpisany przez niego k 49 a.o. oraz zeznania zwierzchników powoda G. O., B. Z., A. R..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, gdy zeznawali oceniając powoda jako radcę prawnego i mówili o jego pracy. Zeznania te są spójne i logiczne, znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Natomiast sąd nie dał wiary zeznaniom świadków w tej części, gdy podkreślali, że udział na rozprawach nie był obowiązkowy (świadek

J. K., K. F.), bowiem zeznawali o swojej praktyce w pracy, natomiast nie budzi wątpliwości, że teoretycznie udział na rozprawach, w świetle powołanego wyżej Regulaminu, był obowiązkowy.

Złożone przez strony dokumenty nie zostały kwestionowane przez stronę przeciwną i wyrażają zawarte w nich treści.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXI Wydział Pracy zważył co następuje:

Powództwo wniesione przez powoda zasługuje na uwzględnienie.

Ocena pracy powoda tzw. ocena okresowa dokonana przez stronę pozwaną w trybie art. 81 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o służbie cywilnej z późniejszymi zmianami.

Jak wynika z zamieszczonych w tabeli oceny okresowej pracownika kryteriów ocen, poza formalną oceną np. terminowości ocena dotyczyła także wiedzy merytorycznej i rzetelności w wykonywaniu obowiązków oraz zachowań ocenianego w stosunku do innych (umiejętność współpracy, komunikacja).

Powód będący radcą prawnym podlegał ocenie okresowej przez swojego zwierzchnika i taka ocena była dokonana, ale bez udziału i bez zaciągnięcia opinii rady prawnego wskazanego przez radę okręgową izby radców prawnych, bądź też kontroli wizytatora- radcy prawnego. Obowiązek taki nakłada na pracodawcę radcy prawnego art. 16 i 22¹ ustawy o radcach prawnych.

Przepisy te nie pozostają w żaden sposób w sprzeczności z art. 81 ustawy o służbie cywilnej, ani też art. 81 ustawy o służbie cywilnej nie powoduje niestosowania art. 16 i 22¹ ustawy o radcach prawnych. Zdaniem Sądu Okręgowego, są to równorzędne przepisy istniejące w dwóch równych ustawach i mogą być stosowane jednocześnie, nie pozostają one ze sobą w sprzeczności.

Niewątpliwie ocena okresowa jest oceną pracy zawodowej - zwierzchnik powoda ze strony Ministerstwa (...) w opinii zawarł ocenę pracy powoda pod kątem wiedzy specjalistycznej, umiejętności jej zastosowania, doskonalenia zawodowego, zorientowania na osiągnięte cele, oraz rzetelności i terminowości, ponadto umiejętności współpracy i komunikacji, podejścia do klienta.

Ocenił powoda jako pracownika, wydając opinię jak dla każdego pracownika podlegającego ocenie w trybie art. 81 ustawy o służbie cywilnej.

Jednak pod względem formalnym dokonanie takiej oceny bez opinii w trybie art. 16 i 22¹ ustawy o radcach prawnych.

Ta grupa zawodowa – radcowie prawni – w ustawie o radcach prawnych mają bowiem zagwarantowane, że ocena ich pracy zawodowej będzie dokonywana przy udziale rady prawnego, wizytatora powołanego przez radę okręgową izby radców prawnych.

Późniejsze wejście w życie ustawy o służbie cywilnej nie spowodowało uchylecia tychże przepisów.

Strona pozwana jednak dokonując oceny okresowej powoda pominęła przepisy ustawy o radcach prawnych i dlatego należy uznać, że ocena została wydana z naruszeniem prawa i dlatego powództwo wniesione przez powoda należało uwzględnić.

Dodać należy, że oceniający powoda jego zwierzchnik nie dokonał prawidłowej oceny powoda jako pracownika.

Oceniając powoda w kryteriach pozostałych poza 1. dokonał oceny przez pryzmat nieobecności powoda na rozprawach – vide k 173.

Natomiast pozostałe kryteria oceny należałoby oceniać niezależnie od innych – w każdym z nich podlegał ocenie inny aspekt pracy powoda.

Ocena ta nie może być uznana za prawidłową, kiedy to zwierzchnik powoda oceniając jego np. wiedzę specjalistyczną i umiejętności jej wykorzystania, przyznaje jednocześnie nie czytał wszystkich pism procesowych powoda, a jednocześnie przyznaje, że powód był specjalistą w sprawach karnych, tylko jemu powierzano te sprawy, i dotyczących gier losowych. Ponadto uczestniczył w pracach związanych z prezydenturą wykonując te czynności także poza normalnym czasem swojej pracy. Aspekt ten był pominięty np. przy ocenie zorientowania na osiągnięte celów, a miał on w tym przypadku znaczenie.

Podobnie oceniający nie wziął pod uwagę przy ocenie powoda jego wykształcenia na poziomie wyższym niż wymaganym dla osoby wykonującej zawód radcy prawnego, nie ocenił tego wykształcenia w aspekcie przydatności do wykonywanej przez powoda pracy.

Bezspornym jest niewątpliwie, że powód nie był obecny na rozprawach, mimo nałożenia na niego takiego obowiązku. Jednak dokonujący oceny w kryterium 1. nie wziął pod uwagę specyfiki zawodu radcy prawnego, usprawiedliwień powoda oraz skutku, jaki wywołała nieobecność powoda podczas poszczególnych rozpraw dla strony pozwanej. Jak

wynika bowiem z pism usprawiedliwiających nieobecność, strona pozwana negatywnych skutków nie odniosła, a nieobecności powoda można w tych przypadkach uznać za usprawiedliwione. Pozostali radcowie prawni też nie zawsze byli obecni na wszystkich rozprawach, mimo nałożenia na nich takiego obowiązku, a strona pozwana nie wyciągała w stosunku do nich konsekwencji służbowych np. obniżenia ocena jak u powoda, a ponadto dopuszczała możliwość wzajemnych zastępstw.

Z tych wszystkich przyczyn na podstawie art. 81 ustawy o służbie cywilnej oraz art. 16 i 22¹ ustawy o radcach prawnych Sąd Okręgowy w Warszawie XXI Wydział Pracy uchylił ocenę okresową powoda sporządzoną przez Ministerstwo (...) za okres od dnia 13 sierpnia 2009 do 19 maja 2011 roku i nakazał Ministerstwu (...) ponowne dokonanie oceny.